

Sygnatura akt II Cz 840/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 23 grudnia 2014 r. .

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w O.

przeciwko J. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w O., sygn. akt VI C 85/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Gdyni. W uzasadnieniu wskazał, że powód wniósł do tutejszego Sądu pozew przeciwko pozwanemu J. K. zam. W G.. W uzasadnieniu pozwu powołał przepisy art. 34 k.p.c. w zw. z art. 454 § 1 zd. 2 k.p.c. uzasadniając właściwość miejscowa tutejszego Sądu. Po wydaniu nakazu zapłaty pozwany w sprzeciwie podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej tutejszego Sądu. Powód powinien w miarę potrzeby podać przyczyny uzasadniające właściwość sądu. W niniejszej sprawie powód tego nie zrobił ograniczając się jedynie do wskazania przepisów prawa. Rolą Sądu nie jest domniemywanie jakie okoliczności faktyczne uzasadniają zastosowanie m wskazanych przez powoda przepisów. Jeżeli powód nie wypełni powinności w postaci uzasadnienia istnienia właściwości sądu o charakterze szczególnym jaka jest właściwość przemienna, to poniesie określony skutek w postaci przekazania sprawy do sądu według właściwości ogólnej. Sąd powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 r. (III CZP 28/05)

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył powód podnosząc, że z przytoczonych w pozwie okoliczności wynika dlaczego powód wybrał sąd właściwości przemiennej. W takiej sytuacji nie było podstaw do przekazania sprawy według właściwości ogólnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Stosowanie do treści art. 34 k.p.c. miejsce wykonania umowy określa się według założeń prawa materialnego. Art. 454 § 1 i 2 k.c. stanowi, że jeżeli miejsce spełnienia świadczenia nie jest oznaczone ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie niepieniężne powinno być spełnione w miejscu, gdzie w chwili powstania zobowiązania dłużnik miał zamieszkanie lub siedzibę jako dług odbiorczy. Jednakże świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia jako dług oddawczy (por. Ewa Stefańska /w/ Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod redakcją Małgorzaty Manowskiej, Warszawa 2013, s. 88). Powód przytoczył w pozwie okoliczności, z których wynika, że jest wierzycielem pozwanego w stosunku do którego przysługuje mu roszczenie pieniężne. Miejscem spełnienia tego świadczenia jest siedziba powoda, czyli O.. Zgodnie więc z art. 34 może on wytoczyć powództwo przed sądem miejsca wykonania umowy, czyli przed Sądem Rejonowym w Kępnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedziba w O..

Również w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 r. (III CZP 28/05) wskazano, że właściwość przemienna sądu, do którego pozew został wniesiony, powinna wynikać z okoliczności wskazanych w pozwie (art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c.). Z okoliczności wskazanych w pozwie przez powoda wynika, właściwość przemienna sądu.

Sąd Rejonowy nie miał więc podstaw do przekazania sprawy według właściwości ogólnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 386 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.